

Scott Ritter: Zbraně NATO pro Ukrajinu – noční můra

infokuryr.cz/n/2023/01/28/scott-ritter-zbrane-nato-pro-ukrajinu-nocni-mura

kuryr

28. ledna 2023

Bílý dům v úterý rozhodl o vyslání 30 tanků M1 Abrams na Ukrajinu. To bylo vnímáno jako politická podpora Německa, které se rozhodlo dodat Kyjevu 14 tanků Leopard 2.

V časných ranních hodinách 2. května 1945 generál Vasilij Čujkov, velitel sovětské 8. gardové armády, přijal kapitulaci německé posádky v Berlíně.

Dva dny předtím vojáci 150. střelecké divize, součást sovětské 5. šokové armády, vztyčili vítěznou vlajku Rudé armády nad Říšským sněmem. Hodinu po vyvěšení vlajky spáchali Adolf Hitler a jeho milenka Eva Braunová sebevraždu v jeho pracovně v bunkru.

Čujkov, hrdina Stalingradu, jehož nemocná 62. armáda byla přejmenována na 8. gardovou armádu na počest jejich vítězství při obraně města proti masivnímu německému náporu, vedl své jednotky do srdce nacistického hlavního města a bojoval s

tvrdohlavým odporem Nacisté v berlínské Tiergarten, kde se nacházelo doupe nacistické bestie. Sovětský generál byl za statečnost a obětavost svých vojáků odměněn přijetím německé kapitulace.

“Vyvěšování vlajky nad Reichstag” Foto Jevgenij Khaldei. (Ruské ministerstvo obrany)

Na počest tohoto úspěchu a související oběti věnovala sovětská armáda v listopadu 1945 památník v Tiergarten. Památník, postavený z červeného mramoru a žuly z ruin Nového říšského kancléřství Adolfa Hitlera, se skládá z konkávního sloupoví se šesti vzájemně propojenými osami lemovanými dělostřeleckými díly Rudé armády a dvěma tanky T-34 a obrovskou bronzovou sochou vítězné Rudé armády. voják, který sleduje ze středu pylonu.

Od roku 1945 do roku 1993, kdy se ruská armáda stáhla z Berlína, památník hlídaly sovětské stráže. Od té doby je o památník pečováno v souladu s ustanoveními Smlouvy o německé jednotě z roku 1990, která po pádu Berlínské zdi sjednotila západní a východní Německo.

Do žuly pomníku je vytesán nápis v azbuce, který zní: “Věčná sláva hrdinům, kteří padli v boji proti německým fašistickým okupantům za svobodu a nezávislost Sovětského svazu.”

S obratem událostí, kdy se Vasilij Čujkov a sovětští hrdinové, jimž byl zasvěcen válečný památník Tiergarten, obraceli v hrobech, síly fašismu opět zvedly svou odpornou hlavu, tentokrát v podobě ukrajinské vlády pod vládou neonacistická, ultranacionalistická ideologie Stepana Bandery a jemu podobných.

Sovětský vojenský velitel Vasilij Čujkov, druhý zleva, na velitelském stanovišti 62. armády ve Stalingradu v prosinci 1942. (Mil.ru, CC BY 4.0, Wikimedia Commons)

Bandera a jeho vražedné hnutí byli fyzicky poraženi sovětskými silami v desetiletí po konci druhé světové války. Jejich ideologie však přežila v západoukrajinské diaspoře vytvořené z přeživších tohoto hnutí, kteří našli bezpečné útočiště v západním Německu (kde sám Bandera pobýval až do svého zavraždění sovětskou KGB v roce 1959); Kanada (kde je Chrystia Freelandová, vnučka bývalého

probanderovského propagandistického redaktora, v současné době místopředsedou vlády), a Spojené státy (kde mají příznivci Stepana Bandery mimo Ellenville v New Yorku „Park hrdinů“ s bustou Bandera a další neonacističtí ukrajinskí ultranacionalisté).

Ideologie také přežila ve stínu západních ukrajinských okresů, které byly absorbovány Sovětským svazem po rozdělení Polska v roce 1939 a později, po opětovném obsazení těchto oblastí sovětskými silami v roce 1945.

Politický underground financovaný CIA

Tisíce příslušníků Ukrajinské povstalecké armády (UPA)/Organizace ukrajinských nacionalistů-Bandera (OUN-B), zatčení a odsouzení sovětskými úřady, byli propuštěni z gulagu a odvezeni zpět do své vlasti, aby byli údajně znovu integrováni do sovětské společnosti. K této reintegraci však nikdy nedošlo.

Místo toho ukrajinští fašisté financovaní CIA fungovali jako politický underground, zapojovali se do sabotáží a podněcovali protisovětskou/protiruskou ideologii v populaci, kde byly silné zásady ukrajinské nacionalistické ideologie.

Po rozpadu Sovětského svazu na konci roku 1991 se tito ukrajinští nacionalisté vynořili ze stínu a začali se organizovat do politických stran podporovaných násilnými extremistickými gangy, které využívaly fyzického zastrašování k propagaci kultu osobnosti soustředěného kolem osoby Stepana Banderase.

Demonstranti s červenočernou vlajkou OUN-B mezi demonstranty na náměstí Majdan v Kyjevě, prosinec 2013. (Nessa Gnatoush, CC BY 2.0, Wikimedia Commons)

Vznikly politické strany jako Svoboda („Svoboda“) a Pravý sektor. Přestože postrádaly podporu většiny ukrajinského obyvatelstva, dokázaly tyto skupiny využít své záliby v organizaci a násilí k vytvoření a sehrát dominantní roli v nepokojích na náměstí Majdan v Kyjevě na začátku roku 2014, které vedly k vytlačení demokraticky zvolený prezident Ukrajiny Viktor Janukovyč a jeho nahrazení vládou ručně vybranou Spojenými státy, která zahrnovala budoucího premiéra Arsenija Jaceňuka.

V odposlouchávaném telefonickém rozhovoru mezi náměstkyní ministryně zahraničí Victorií Nuland a americkým velvyslancem na Ukrajině Geoffrey Pyattem ve dnech, které vedly k Janukovyčově sesazení v únoru 2014, Nulandová určila Jaceňuka jako budoucího ukrajinského vůdce a aktivně ho v tomto ohledu povzbuzovala ke koordinaci s Olehem Tyahnybokem. , šéf Svoboda, kterého otevřeně podporovali ozbrojení radikálové z Pravého sektoru.

Květen 2015: Náměstkyně ministra zahraničí Victoria Nulandová s americkým velvyslancem Geoffrey Pyattem (vlevo) na cvičišti policejních hlídek v Kyjevě na Ukrajině. (Americké velvyslanectví Kyjev, Flickr)

Úzká koordinace mezi novou ukrajinskou vládou po Majdanu a probanderovskými stranami Svoboda a Pravý sektor vedla k tomu, že tyto organizace hrály v bezpečnostních záležitostech Ukrajiny příliš velkou roli.

Například Dmytro Yarosh, bývalý šéf Pravého sektoru, se stal poradcem vrchního velitele ukrajinských ozbrojených sil generála Valerije Zalužného. V této roli Yarosh dohlížel na začlenění četných dobrovolnických jednotek Pravého sektoru do běžných ukrajinských ozbrojených sil.

Jednou z jednotek vytvořených v rámci této reorganizace je 67. samostatná mechanizovaná brigáda, která od listopadu 2022 cvičí ve Spojeném království.

Skutečnost, že členové NATO jako Spojené království se aktivně podílejí na výcviku ukrajinských sil, je dobře známá. V červenci 2022 britské ministerstvo obrany oznámilo, že každé čtyři měsíce vycvičí přibližně 10 000 ukrajinských vojáků.

Západní média zřejmě neříkají, že hrají aktivní roli v bojovém výcviku neonacistických vojenských skupin.

Kontaktní skupina “Obrana Ukrajiny”

Ale věc je mnohem složitější – a spornější – než jen základní vojenský výcvik několika tisíc stoupců nenávistné ideologie Stepana Bandery.

67. samostatná mechanizovaná brigáda bude pravděpodobně jednou ze tří ukrajinských brigádních formací, které mají být vycvičeny a vybaveny s pomocí vojenské pomoci v miliardách dolarů nedávno schválené na osmém zasedání Kontaktní skupiny Obrana Ukrajiny.

Kontaktní skupina byla poprvé svolána v dubnu 2022 na rozlehlé základně amerického letectva v Ramsteinu v Německu a slouží jako primární mechanismus pro koordinaci mezi ozbrojenými silami Ukrajiny a NATO ve vztahu k poskytování výcviku a materiální podpory ukrajinské armádě.

Prezident Ukrajiny Volodymyr Zelenskyj hovoří prostřednictvím videa na osmém zasedání Kontaktní skupiny pro obranu Ukrajiny na letecké základně Ramstein v Německu 20. ledna. (ministerstvo obrany, Jack Sanders)

Nedávné svolání kontaktní skupiny Ramstein přišlo ve stínu rozhovoru, který poskytl The Economist velitel ukrajinských ozbrojených sil generál Valerij Zalužnyj v prosinci 2022. Podle Zalužného bylo pro Ukrajinu hlavním problémem „udržet tuto linii [tj. obranný pás Soledar-Bakhmut] a neztratit více půdy“.

Od tohoto rozhovoru Soledar padl do rukou Rusů a Bakhmutovi hrozí, že bude obklíčen. Kromě toho jsou ruské síly v ofenzivě severně a jižně od Bakhmutské fronty a postupují občas až sedm kilometrů denně.

Zalužnyi také uvedl, že druhou prioritou pro Ukrajinu je...

„Připravit se na válku, která se může stát v únoru [2023]. Musíme být schopni vést válku s novými silami a zálohami. Všichni naši vojáci teď bojují, krvácejí. Krvácejí a drží je pohromadě jen odvaha, hrdinství a schopnost jejich velitelů ovládat situaci.“

Ukrajinský velitel uvedl, že Ukrajina obnoví útok v únoru:

„Udělalí jsme všechny výpočty – kolik tanků a dělostřelectva potřebujeme a tak dále a tak dále. Na to se teď musí každý zaměřit. Vojáci v zákopech mi možná prominou, ale důležitější je nyní se soustředit na hromadění zdrojů pro delší a obtížnější bitvy, které mohou začít příští rok.“

Cílem této ofenzívy je zatlačit Rusko zpět k hranicím, které existovaly 23. února 2022, na začátku ruské invaze. Poukázal také na to, že cílem je osvobození Krymu.

„Abychom dnes dosáhli hranic Krymu, musíme překonat vzdálenost 84 km do Melitopolu [strategicky důležitého města na jihu Doněcké republiky]. To nám mimochodem stačí, protože s Melitopolem bychom měli plnou palebnou kontrolu nad pozemním koridorem, protože z Melitopolu už můžeme pálit na Krymskou šíji.“

Generál Valerii Zalužnyi, vpravo, s generálplukovníkem Oleksandrem Syrskym během bitvy o Kyjev, březen 2022. (Nejvyšší velitel Ukrajiny, CC BY 4.0, Wikimedia Commons)

Zalužnyi vyzařoval sebevědomí. “Vím, že toho nepřítele dokážu porazit,” řekl. „Ale potřebuji zdroje. Potřebuji 300 tanků, 600-700 bojových vozidel pěchoty a 500 houfnic. Pak si myslím, že je docela reálné postoupit na řady z 23. února.“

Zalužnyi hovořil o nadcházející schůzce s americkým generálem Markem Milleyem, předsedou Sboru náčelníků štábů. „Řeknu mu [Milley], kolik to stojí a kolik to stojí. Samozřejmě, pokud to nezískáme, budeme bojovat až do konce. Ale jak řekla jedna filmová postava: ‘Neručím za následky.’ Důsledky není těžké předvídat. To je to, co musíme udělat.“

Stručně řečeno, Zalužnyi řekl, že může vyhrát válku s Ruskem, pokud dostane potřebné množství vojenského materiálu. Jinak by Ukrajina konflikt pravděpodobně prohrála.

Osmé sezení

Osmé setkání Ramstein Contact Group se konalo 20. ledna a Ukrajinci naléhali na své západní spojence, aby poskytli materiální podporu požadovanou Zalužným.

Zúčastnili se ministři obrany z více než 50 zemí, včetně ukrajinského ministra obrany Oleksije Reznikova, který několik dní před setkáním Ramstein na Světovém ekonomickém fóru v Davosu prohlásil: „My [Ukrajina] dnes plníme misi NATO. Neprolévají svou krev. Shodili jsme své. Proto jsou povinni nám dodávat zbraně“.

Ukrajinský ministr obrany Oleksii Reznikov, vpravo, s ministrem obrany USA Lloydem Austinem během setkání Kontaktní skupiny pro obranu Ukrajiny na letecké základně Ramstein, Německo, 8. září 2022. (DoD, Chad J. McNeeley)

Kontaktní skupina vzala v úvahu žádost Ukrajiny o materiální podporu a na konci schůzky se zavázala poskytnout Ukrajině podpůrný balíček v hodnotě mnoha miliard dolarů, který zahrnoval protiletadlové zbraně, dělostřeleckou munici, podpůrná vozidla a (možná nejdůležitější) asi 240 z 500 bojových vozidel pěchoty, které požadovala, rozdělených zhruba na jeden prapor (59 vozidel) M-2 Bradley, dva prapory (90 vozidel) M-1126, jeden prapor (40 vozidel) německých Marderů a jeden prapor (asi 50 vozidel) švédských bojových vozidel pěchoty CV90.

Ramstein Contact Group se také zavázala k dodávce čtyř samohybných dělostřeleckých praporů složených z 19 švédských lukostřelců, 18 britských AS-90, 18 amerických M-109 Paladinů a tuctu francouzských CEASARů. Spolu s 24 taženými FH-70 je celkový počet děl dodaných na Ukrajinu těsně pod 100 kusy, což je daleko od 500 kusů požadovaných Zalužným.

Na seznamu kontaktních skupin Ramstein chybělo cokoliv, co by bylo i vzdáleně srovnatelné s 300 tanky, které požadoval Zalužnyi; to nejlepší, co mohli evropští spojenci Ukrajiny [do úterý] shromáždit, byl závazek Spojeného království dodat společnosti (14) v hodnotě hlavních bitevních tanků Challenger 2.

Ukrajinská zákopová linie v bitvě u Bachmutu, listopad 2022. (Mil.gov.ua, CC BY 4.0, Wikimedia Commons)

Zalužnyi ve svém rozhovoru pro The Economist naznačil, že svou plánovanou ofenzívu nemůže provést s méně než třemi ekvivalenty obrněných a tří mechanizovaných brigád, které požadoval.

Kolektivní Západ odpověděl vybavením v hodnotě sotva dvou brigádních jednotek.

Spolu s již vytvořenou třetí mechanizovanou brigádou, která se cvičila v Polsku, měl ukrajinský generál polovinu toho, co potřeboval pro úspěšnou ofenzívu proti Rusku.

Pro amerického generála Milleyho nebyl problém nedostatek vybavení, ale výcvik. Před příjezdem do Ramsteinu si Milley prohlédl rozsáhlou cvičnou oblast Grafenwoehr v Německu. Americká armáda tam v současné době cvičí kolem 600 ukrajinských vojáků, aby v boji efektivně pohybovali a koordinovali své jednotky o velikosti roty a praporu, kombinující dělostřelectvo, tanky a pozemní síly.

Generál Mark A. Milley, předseda Sboru náčelníků štábů, na pódiu během tiskové konference po setkání ukrajinské kontaktní skupiny obrany na letecké základně Ramstein, Německo, 20. ledna. Vlevo americký ministr obrany Lloyd J. Austin. (ministerstvo obrany, Jack Sanders)

Generál Milley v rozhovoru s novináři řekl, že takový výcvik je životně důležitý, aby pomohl Ukrajině získat zpět území ztracená Ruskem za poslední rok. Cílem tohoto výcviku, řekl Milley, je, aby

nové zbraně a vybavení byly odeslány na Ukrajinu, aby je nově vycvičení vojáci mohli použít „někdy před jarními dešti“. To by bylo ideální.”

Co dává západ

Operační výcvik, jakkoli kompetentně vedený a přijímaný, nedává přesný obrázek o skutečných bojových schopnostech, které Západ předává Ukrajině. Realita je taková, že většina tohoto vybavení nevydrží v bojových podmínkách ani měsíc; i když je Rusové nezničí, budou problémy s údržbou.

Vezměme si například 59 vozidel M-2 Bradley dodaných Spojenými státy. Podle neoficiálních informací na Redditu je Bradley, cituji, „noční můra údržby“.

“Nemůžu začít litovat, jak zatraceně hrozné je udržovat Bradleyho,” vysvětlil autor, veterán americké armády, který sloužil v jednotce Bradley v Iráku.

„Dvě zkušené posádky MOHLY vyměnit řetěz na Bradley za 3 nebo 4 hodiny, pokud se nic nepokazí (vždy se něco pokazí). Dále jsou to ramena pro nastavení pásu, ramena tlumičů, napínací kola a samotné řetězové kolo, které je třeba v případě potřeby opravit a vyměnit. O agregátu motor/převodovka jsem se ještě ani nezmínil. Při servisu nezvednete pouze kryt motoru. Musíte sundat pancíř z Bradley, aby odtahový vůz M88 mohl použít svůj jeřáb ke zvednutí motoru/převodovky z trupu.“

Ani Stryker na tom není lépe. Podle nedávného článku v časopise Responsible Statecraft američtí vojáci, kteří vozidlo používali v Iráku i Afghánistánu, popsali Stryker jako „velmi dobré bojové vozidlo, pokud bylo na silnicích, nepršelo – a dokud jak to bylo, nemuselo se bojovat.“

Nosné vozidlo pěchoty Stryker, M1126. (Americká armáda, Public domain, Wikimedia Commons)

System Stryker je také náročný na údržbu. Jednou z nejdůležitějších funkcí Strykeru je „System správy výšky“ neboli HMS. Zajišťuje, že vana nespočívá na pneumatikách. Pokud není systém HMS neustále udržován a monitorován, vana bude drhnout o pneumatiky, což má za následek selhání pneumatiky a nefunkčnost vozidla.

HMS je komplexní systém a selhání údržby nebo servisu jedné součásti povede k selhání celého systému. Pravděpodobnost, že budoucí ukrajinští operátoři Strykeru budou HMS řádně udržovat v bojových podmínkách, je téměř nulová – chybí jim jak výcvik, tak potřebná „logistická podpora“ (např. náhradní díly).

Zdá se, že německé bojové vozidlo pěchoty Marder představuje pro Ukrajince podobné problémy s údržbou: Podle článku v The National Interest z roku 2021 bylo „vozidlo od začátku považováno za

nespolehlivé: pásy se rychle opotřebovaly, převodovky často selhávaly a vojáci mohli nedemontují motor vozidla kvůli údržbě v terénu.”

Zatímco Německo se chystá investovat významnou částku do modernizace Marderu, zatím se tak nestalo. Ukrajina zdědí starodávný zbraňový systém, který s sebou přináší významný problém s údržbou, na který Ukrajina není připravena.

Švédský CV 90 zažil v Afghánistánu omezenou službu, když ho používala norská armáda. I když není dostatek veřejně dostupných údajů o provozuschopnosti tohoto systému, i když se SV 90 ukáže jako provozuschopný, představuje velmi odlišný servisní problém než Bradley, Stryker nebo Marder.

Stručně řečeno, aby mohla Ukrajina správně provozovat pět praporů bojových vozidel pěchoty poskytnutých partnery NATO, musí vycvičit své jednotky údržby na čtyřech zcela odlišných systémech, z nichž každý má svůj vlastní soubor problémů a požadavků na logistiku/dodávky náhradních dílů.

To je doslova logistická noční můra, která se nakonec ukáže jako Achillova pata těžkého zařízení Ramstein.

Ale i zde se zdá, že ani NATO, ani Ukrajina nevidí dřevo pro stromy. Namísto toho, aby uznaly, že dodaný materiál nestačí k tomu, aby Ukrajina mohla vést rozsáhlé útočné operace proti Rusku, začaly se obě strany vzájemně nadávat v otázce tanků, totiž že Německo u Ramsteinu není připraveno použít Clear the way k dodávka stovek moderních hlavních bojových tanků Leopard 2 na Ukrajinu.

Německá historie a optika

Setkání v Ramsteinu bylo poznamenáno obavami v německém Bundestagu ohledně optiky kolem německého poskytování tanků, které mají být použity k boji proti Rusům na Ukrajině.

Asi nejlépe tyto obavy shrnul Petr Bystroň z pravicové AfD. „Německé tanky bojující proti Rusku na Ukrajině,“ naléhal Bystroň na své kolegy, „pamatujte, že vaši dědové spolu s [ukrajinskými nacionalisty] Mělníkem, Banderou a jejich stoupenci zkoušeli totéž.

„Výsledkem bylo nezměrné utrpení, miliony obětí na obou stranách a nakonec přijely ruské tanky sem, do Berlína. Dva z těchto tanků jsou vystaveny poblíž tady a musíte to mít na paměti, když budete každé ráno procházet kolem,“ řekl Bystroň s odkazem na dva sovětské tanky T-34 u památníku padlých sovětských vojáků Tiergarten.

Sovětský válečný památník v Tiergarten, Západní Berlín. (Klearchus Kapoutsis, CC BY 2.0, Wikimedia Commons)

Otázka tanků Leopard však byla spíše politickou než technickou záležitostí. Polsko pohrozilo, že bude ignorovat odmítnutí Německa dodat tanky Ukrajině a oznámilo, že je připraveno dodat Ukrajině v blízké budoucnosti 14 vlastních tanků Leopard 2. Spolu se 14 tanky

Challenger 2, které přislíbili Britové, Ukrajina obdržela 28 z 300 tanků, které prý potřebuje pro budoucí ofenzivu. (S Američanem Abramsem je to nyní asi 58.)

Pomineme-li rozdíly v počtu a potíže s údržbou, zdá se, že představitelé NATO jsou docela spokojeni s tím, čeho bylo v Ramsteinu dosaženo. Jak řekl britský ministr obrany Ben Wallace v projevu v parlamentu,

„Mezinárodní společenství uznalo, že vyzbrojit Ukrajinu k vytlačení Ruska z jejího území je stejně důležité jako umožnit jí bránit to, co již má. Dnešní balíček je důležitým krokem ke zlepšení schopností Ukrajiny. Znamená to, že Ukrajina může nejen vzdorovat, ale také vyhnat ruské síly z ukrajinské půdy.

Zdá se, že Wallace ignoruje skutečnost, že pokud NATO povolí Ukrajině vyhnat ruské jednotky z území, která se stala trvale součástí Ruské federace po anexi čtyř bývalých ukrajinských území (Lugansk, Doněck, Záporoží a Cherson) v září loňského roku, potenciálně vzniknou podmínky pro to, aby Rusko mohlo používat jaderné zbraně. Těmito podmínkami by byla obrana proti akumulaci konvenční vojenské síly, která by mohla ohrozit existenciální přežití Ruska.

Rusko to však neignorovalo. Po skončení setkání Ramstein Contact Group mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov novinářům řekl: „To je potenciálně extrémně nebezpečné, znamenalo by to posunout konflikt na zcela novou úroveň, což samozřejmě není nic z pohledu globálního a celoevropského bezpečnost Dobré sliby.“

Nejvyšší ruští představitelé přišli na sociální sítě, aby promluvili. Anatolij Antonov, ruský velvyslanec ve Spojených státech, uvedl na svém kanálu Telegram:

„Všem by mělo být jasné, že zničíme všechny zbraně, které Zelenského režimu dodají Spojené státy nebo NATO. Dnes je to jako za Velké vlastenecké války. Objevení se tanků s nacistickými znaky na

půdě bývalého Sovětského svazu nás jednoznačně zavazuje k našemu cíli svrhnout neonacistický režim na Ukrajině a obnovit normální poměry, aby sousední národy v regionu mohly žít v míru jako za starých časů. dny.”

Dmitrij Medveděv, bývalý ruský prezident a blízký poradce ruského prezidenta Vladimira Putina, na Twitteru dodal, že ti, kdo obhajují ruskou porážku, riskují globální zkázu. „Nikdo z nich nechápe, že ztráta konvenční války jadernou mocností může vést k jaderné válce. Jaderné mocnosti nebyly nikdy poraženy ve velkých konfliktech, které určují jejich osud.“

Důsledky pro Ukrajinu

Ve skutečnosti však budou důsledky práce kontaktní skupiny Ramstein daleko nevýhodnější pro Ukrajinu než pro Rusko.

Generál Zalužnyi pod tlakem Západu, aby zahájil velkou ofenzívu s cílem vytlačit ruské síly z území dobytých v loňském roce, bude nucen obětovat své rezervy, které by mohl ještě shromažďovat po Ramsteinovi v neplodných útocích proti ruskému protivníkovi, což je úplně něco jiného. od té, které Ukrajina čelila v září a říjnu loňského roku.

Tehdy nově vytvořená ukrajinská armáda, podporovaná miliardami dolarů ve vybavení, výcviku a operační podpoře NATO, dokázala zlikvidovat přemožené ruské síly a znovu dobýt většinu oblastí kolem Charkova a Chersonu.

Dnes je ruská vojenská přítomnost na Ukrajině daleko od toho, co byla na podzim roku 2022. Po Putinově rozhodnutí v září 2022 mobilizovat 300 000 záložníků Rusko nejen zkonsolidovalo frontovou linii na východní Ukrajině a zaujalo lépe obhajitelnou pozici, ale také posílilo své ozbrojené síly o přibližně 80 000 mobilizovaných vojáků, což Rusku umožnilo rozšířit své útočné operace v To udržet Doněcké oblasti a zároveň posílit svou obranu v Chersonu a Lugansku.

Od 24. února do podzimu 2022 se Rusko výrazně odchýlilo od své doktríny ozbrojeného konfliktu. V budoucnu bude Rusko vést válku podle knihy. Obranné pozice budou navrženy tak, aby odrážely koordinovaný útok NATO, a to nejen z hlediska hustoty vojsk podél frontové linie, ale také z hlediska hloubky (což nebyl případ Charkovské ofenzívy v září 2022) a s dostatečnou cílenou palebnou podporou (který chyběl i v září 2022).

Jak sám generál Zalužnyj přiznává, Ukrajina na tento úkol nemá dostatečné síly. I kdyby Ukrajina dokázala soustředit na jedno místo muže a materiál všech tří brigád připravovaných po setkání kontaktní skupiny Ramstein, asi 20 000 vojáků by nebylo schopno podpořit Rusa, aby prolomil obranné postavení stanovené Doktrínou. .

Ukrajina a NATO by měly dbát na lekci historie, kterou Petr Bystroň naučil své kolegy německé poslance: Německé tanky si v minulosti na ukrajinské půdě nevedly dobře proti ruským tankům.

A Ben Wallace a Mark Milley by měli mít na paměti bojové formace ruských sil stojících proti ukrajinské armádě, zejména na kritických bojištích ve strategickém městě Bakhmut a jeho okolí. Tam jsou ruští vojáci 8. gardové armády připraveni navázat na tradici hrdinů Vasilije Čujkova ve Stalingradu a Berlíně a rozdrtit síly fašismu na bojišti.

I když dnešní vojáci 8. gardové armády možná nepředvádějí novou generaci tanků v berlínské Tiergartenu, mohou si být jisti, že jsou si plně vědomi svého historického dědictví a očekávání, která jsou do nich vkládána.

Toto je, více než cokoli jiného, skutečným vyjádřením Ramsteinova efektu, vztahu příčiny a následku, který, jak se zdá, Západ není schopen ani ochoten uznat, než bude příliš pozdě pro desítky tisíc ukrajinských vojáků, na kterých leží životy. měl by být obětován oltář národní arogance a nevědomosti.

*

Scott Ritter je bývalý zpravodajský důstojník americké námořní pěchoty, který sloužil v bývalém Sovětském svazu při provádění smluv o kontrole zbrojení, v Perském zálivu během operace Pouštní bouře a v Iráku dohlížel na odzbrojení ZHN. Jeho nejnovější knihou je *Disarmament in the Time of Perestrojka*, kterou vydalo nakladatelství Clarity Press.

ZDROJ

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: